

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 739

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 10 septembrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>		
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE					
Decizia nr. 217 din 9 aprilie 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) și art. 298 din Codul penal, ale art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017, în ansamblul său, ale Legii nr. 8/2017 privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și ale Legii nr. 9/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală	2-11	652.	— Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Bacău de către domnul Ivancea Valentin	13	
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI					
650.	— Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Alba de către doamna Popescu Monica	12	653.	— Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Caraș-Severin de către domnul Hogeș Cătălin-Ionuț.....	13
651.	— Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Bacău de către doamna Coșa Maricica-Luminița.....	12	654.	— Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Hunedoara de către domnul Bretean Dorel-Ovidiu	14
		655.	— Hotărâre privind încetarea exercitării, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Sibiu de către domnul Marin Horațiu-Lucian	14	
		656.	— Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect al județului Bacău de către domnul Ivancea Valentin	15	
		657.	— Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Alba de către domnul Mera Nicolae-Gheorghe	15	
		658.	— Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Bacău de către domnul Cotirleț Paul-Claudiu	16	
		659.	— Hotărâre privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Iași de către domnul Blănuș Constantin-Adrian	16	

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 217**

din 9 aprilie 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) și art. 298 din Codul penal, ale art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017, în ansamblul său, ale Legii nr. 8/2017 privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și ale Legii nr. 9/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Benke Károly	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) și art. 298 din Codul penal, ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, ale Legii nr. 8/2017 privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și ale Legii nr. 9/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Octavian Cornel Ciobanu în Dosarul nr. 2.879/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală, de Florin Ștefan Teodorescu în Dosarul nr. 2.777/120/2016 al Tribunalului Dâmbovița — Secția penală, de Irinel Cocuz în Dosarul nr. 2.197/89/2015 al Tribunalului Vaslui — Secția penală, de Aurel Chivu și Ion Alexandru în Dosarul nr. 2.741/87/2015 al Tribunalului Teleorman — Secția penală, de Societatea Concivia — S.A. din Brăila, Antoniu Cezar Mocanu, Georgel Ghenea, Vasile Soare, Sebastian Lucian Buzuleac, Nicu Sava, Mircea Bădescu, Cristian Cătălin Stăncic, Societatea Tancred Construct — S.R.L. din Brăila, Societatea Tancred — S.R.L. din Galați, Gheorghe

Bunea Stancu, Florin Mija, Nicolae Moisiu, Jenica Dumitrașcu, Ionel Pușcă, Lenuța Roșioru, Ionică Popescu și de Rodica Ștefan în Dosarul nr. 2.610/91/2014 al Tribunalului Vrancea — Secția penală, de Iordache Simionescu, Vasile Iancu și Ionel Aurelian în Dosarul nr. 1.321/91/2016 al Tribunalului Vrancea — Secția penală, de Maria Buleandră în Dosarul nr. 298/42/2015 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, de Eugen Pena în Dosarul nr. 141/122/2017 al Tribunalului Giurgiu — Secția penală, de Cornel Teodor Volintiru în Dosarul nr. 2.246/4/2017 al Tribunalului București — Secția I penală, de Traian Oprea în Dosarul nr. 28.176/3/2006 al Curții de Apel București — Secția I penală, de Alina Mihaela Bica și Cătălin Florin Teodorescu în Dosarul nr. 4.397/1/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, de Gheorghe Deaconeasa în Dosarul nr. 2.081/310/2010* al Judecătoriei Sinaia, de Ion Laurențiu Ciobotărică în Dosarul nr. 2.079/95/2016/a5 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Marian Buruntia în Dosarul nr. 3.415/104/2015 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Gabriel Viță în Dosarul nr. 3.410/104/2015 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Luiza Căzănescu în Dosarul nr. 1.705/120/2014 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și de Jan Bâra în Dosarul nr. 545/32/2016/a2 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 860D/2017.

2. Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 28 martie 2019, în prezența apărătorului părților Florin Ștefan Teodorescu și Mitroi Silviu, domnul avocat Valentin Ene, a apărătorului părților Aurel Chivu și Alexandru Ion, doamna avocat Mariana Ștefan, a apărătorului părții Antoniu-Cezar Mocanu, domnul avocat Adrian Rațiu, a apărătorului părții Maria Buleandra, domnul avocat Gheorghe Dragomir, a apărătorului părții Eugen Pena, domnul avocat Dacian-Florin Teacă, a apărătorului părților Traian Oprea și George Lavinius Asan, domnul avocat Dragoș Pârgaru, a apărătorului părții Alina Mihaela Bica, domnul avocat

Doru Trăilă, a părții Cătălin Florin Teodorescu, personal și asistat de domnul avocat Constantin Nedelcu, a părții Lăcrămioara Alexandra, apărătorului părții Remus Virgil Baciuc, domnul avocat Alexandru Morărescu, a părții Nicoleta Crinuța Dumitrean, a părții Luiza Căzănescu, personal, și Societatea Luisa Casa de Modă — S.R.L. din București, prin reprezentant legal, ambele părți fiind asistate de domnul avocat Mateescu Ionuț, precum și a părții Neculai Negru și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Iuliana Nedelcu, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când Curtea a dispus conexarea dosarelor nr. 931D/2017, nr. 997D/2017, nr. 1.163D/2017, nr. 1.477D/2017, nr. 1.515D/2017, nr. 1.544D/2017, nr. 1.608D/2017, nr. 1.875D/2017, nr. 2.507D/2017, nr. 2.520D/2017, nr. 2.527D/2017, nr. 2.780D/2017, nr. 47D/2018, nr. 198D/2018, nr. 920D/2018 și nr. 190D/2019 la Dosarul nr. 860D/2017 și, în temeiul prevederilor art. 57 și art. 58 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, pentru o mai bună studiere a problemelor ce au format obiectul dezbaterii, a amânat pronunțarea pentru data de 9 aprilie 2019, dată la care a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 23 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.879/2/2016, **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 din Codul penal și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Octavian Cornel Ciobanu.**

4. Prin Încheierea din 6 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.777/120/2016, **Tribunalul Dâmbovița — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florin Ștefan Teodorescu.**

5. Prin Încheierea din 13 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.197/89/2015, **Tribunalul Vaslui — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și ale Legii nr. 8/2017 privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Irinel Cocuz.**

6. Prin Încheierea din 28 februarie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.741/87/2015, **Tribunalul Teleorman — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Aurel Chivu și Ion Alexandru.**

7. Prin Încheierea din 6 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.610/91/2014, **Tribunalul Vrancea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Societatea Concivia — S.A. din Brăila, Antoniu Cezar Mocanu, Georgel Ghenea, Vasile Soare, Sebastian Lucian Buzuleac, Nicu Sava, Mircea Bădescu, Cristian Cătălin Stăncic, Societatea Tancred Construct — S.R.L. din Brăila, Societatea Tancred — S.R.L. din Galați, Gheorghe Bunea Stancu, Florin Mija, Nicolae Moisiu, Jenica Dumitrașcu, Ionel Pușcă, Lenuța Roșioru, Ionică Popescu și de Rodica Ștefan.**

8. Prin Încheierea din 6 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 1.321/91/2016, **Tribunalul Vrancea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Iordache Simionescu, Vasile Iancu și Ionel Aurelian.**

9. Prin Încheierea din 18 aprilie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 298/42/2015, **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Maria Buleandră.**

10. Prin Încheierea din 15 martie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 141/122/2017, **Tribunalul Giurgiu — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și ale Legii nr. 9/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a**

Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Eugen Pena.

11. Prin Încheierea din 8 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.246/4/2017, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 297 alin. (1) din Codul penal și a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Cornel Teodor Volintiru.**

12. Prin Încheierea din 19 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 28.176/3/2006, **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Traian Oprea.**

13. Prin Încheierea din 8 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 4.397/1/2014, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 9/2017, excepție ridicată de Alina Mihaela Bica și Cătălin Florin Teodorescu.**

14. Prin Încheierea din 22 septembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.081/310/2010*, **Judecătoria Sinaia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gheorghe Deaconeasa.**

15. Prin Decizia penală nr. 1.686 din 2 noiembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 2.079/95/2016/a5, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ion Laurențiu Ciobotărică.**

16. Prin Încheierea din 19 decembrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.415/104/2015, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea**

Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Marian Buruntia.

17. Prin Încheierea din 2 februarie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 3.410/104/2015, **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Gabriel Viță.**

18. Prin Încheierea din 13 iunie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 1.705/120/2014, **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Luiza Căzănescu.**

19. Prin Încheierea din 28 decembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 545/32/2016/a2, **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Jan Băra.**

20. Excepția de neconstituționalitate a fost invocată în cauze aflate în diferite stadii procesuale, având ca obiect judecarea persoanelor arătate în actul de sesizare a instanțelor judecătorești antereferte cu privire la săvârșirea infracțiunilor de neglijență în serviciu sau abuz în serviciu, după caz, precum și în cauze având ca obiect soluționarea contestației privind intervenirea unei legi penale noi cu referire la infracțiunea de abuz în serviciu (art. 595 din Codul de procedură penală).

21. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se susține că dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal nu îndeplinesc condițiile de calitate a legii, având în vedere că acestea sunt legate de cele 91 de considerente cuprinse în Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016. Se mai arată că, odată abrogat, art. 297 alin. (1) din Codul penal nu poate fi reactivat în forma inițială prin jocul diverselor acte normative adoptate.

22. În privința dispozițiilor art. 298 din Codul penal, se susține că acestea au caracter subsidiar în raport cu art. 52 din Constituție, astfel încât aplicarea priorității a acestora și în cazurile prevăzute de norma constituțională înseamnă o încălcare a principiului constituțional al legalității pedepselor, prevăzut de art. 23 alin. (12) din Constituție. Prin urmare, în

accepțiunea Constituției, în privința funcționarilor publici, intervine răspunderea administrativă a acestora, cu aplicarea unor sancțiuni administrative cu caracter pecuniar, care sunt incluse de Curtea Europeană a Drepturilor Omului în noțiunea de „acuză în materie penală”, iar răspunderea penală are doar un caracter subsidiar.

23. Se arată că textul criticat este lipsit de previzibilitate și accesibilitate, întrucât nu determină conduita care definește elementul material al infracțiunii și nici consecința presupusei activități infracționale. Astfel, incriminarea are un caracter general și ambiguu din moment ce acțiunile sau inacțiunile raportate la activitățile pe care le desfășoară funcționarul pot fi menționate în dispozițiile altor acte normative decât legea penală, în fișa postului sau pot fi situații de fapt, nereglementate în scris. Întrucât legiuitorul nu a formulat expres care sunt dispozițiile legale concrete a căror încălcare din culpă sau neglijență de către un funcționar are drept consecință aplicarea unei pedepse penale, se creează premisele unor interpretări subiective și abuzuri. În acest mod, se ajunge la incidența acestui text cu privire la situații care nu pot fi anticipate de persoanele acuzate de comiterea lor, ceea ce face posibilă o condamnare pe criterii lipsite de obiectivitate. Se mai subliniază că funcționarul nu cunoaște conduita ideală pe care ar trebui să o urmeze și căreia ar trebui să i se conformeze, dar cu toate acestea este tras la răspundere penală pentru o faptă pedepsită extrem de grav.

24. Se mai arată că art. 298 din Codul penal nu este corelat cu art. 297 din același cod, în condițiile în care acesta din urmă a fost constatat ca fiind constituțional în măsura în care prin sintagma „îndeplinirea ei defectuoasă” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinirea prin încălcarea legii”. Totodată, viciile de redactare a normei criticate sunt contrare dreptului la un proces echitabil și legalității incriminării, deoarece reținerea sau nu a existenței infracțiunii este făcută de instanță în mod arbitrar, în funcție de aprecieri subiective. Norma criticată încalcă și principiul nediscriminării, întrucât același act poate fi interpretat de un procuror ca fiind corespunzător, iar de un altul ca defectuos, aspect care are incidență în reținerea infracțiunii de neglijență în serviciu.

25. În privința Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017, se apreciază că, în condițiile în care Parlamentul urma să se pronunțe printr-o lege de aprobare sau de respingere a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017, Guvernul nu avea competența să se pronunțe asupra acestei ordonanțe decât cu încălcarea art. 1 alin. (4) din Constituție. Întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017 nu are caracter de lege, nu putea fi abrogată printr-o altă ordonanță de urgență, Guvernul nefiind abilitat prin legea specială de abilitare să emită ordonanțe de urgență de abrogare a altor ordonanțe de urgență. Se susține că ordonanța de urgență criticată a fost emisă cu încălcarea termenului în cadrul căruia Guvernul avea competența de a emite ordonanțe potrivit Legii nr. 4/2017 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe; mai mult, Parlamentul își începuse sesiunea extraordinară la data de 1 februarie 2017. Se indică faptul că activitatea de abrogare a unei legi este atributul exclusiv al Parlamentului. Se concluzionează în sensul că, dat fiind că ordonanța de urgență criticată încalcă Constituția, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017 a fost în vigoare până la respingerea ei prin legea adoptată de Parlament.

26. Se mai apreciază că ordonanța de urgență criticată nu justifică și nu motivează urgența, iar motivarea privind

necesitatea abrogării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 nu satisface cerințele art. 115 alin. (4) din Constituție. Cu privire la situația extraordinară în considerarea căreia se adoptă o ordonanță de urgență, se arată că reacțiile vehemente ale diferitelor instituții sau „vocea străzii” nu pot constitui o situație extraordinară care nu suferă amânare. Astfel, aceste reacții ale instituțiilor publice, fără atribuții în domeniul adoptării actelor normative de reglementare primară, reprezintă mai degrabă o încălcare a art. 1 alin. (4) din Constituție, și nu un argument pentru emiterea unei ordonanțe de urgență. Faptul că există un real interes pe o temă socială, juridică sau politică și că oamenii sunt liberi să demonstreze pașnic și civilizată în susținerea unor idei sau a altora este mai curând un semn de manifestare a democrației românești, care nu poate constitui în niciun caz o justificare a cazului urgent, a situației extraordinare care să acopere viciul de neconstituționalitate al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017. Faptul că „puternica reacție a cetățenilor români” a vizat, în special, insuficienta dezbateră a soluțiilor de interes pentru întreaga comunitate nu constituie în niciun caz un motiv de justificare a abrogării urgente, pe calea unei ordonanțe de urgență. O intervenție legislativă nu poate fi justificată prin presiunea exercitată de unele grupări de cetățeni care au organizat manifestări neautorizate, însă foarte puternic mediatizate. Mai mult, acceptarea unei astfel de teze ar conduce la însăși subminarea ideii de stat de drept și de democrație reprezentativă. Faptul că ar fi existat un „pericol real de dezbinare a societății” este o chestiune care nu a fost probată, iar un asemenea pericol putea fi înlăturat prin dezbateri parlamentare, iar nu printr-o intervenție legislativă în regim de urgență. Argumentele invocate în preambulul ordonanței de urgență sunt mai degrabă de oportunitate, iar enumerarea formală a unor astfel de argumente nu poate dovedi existența unei situații excepționale.

27. Se arată că nu rezultă din nota de fundamentare a ordonanței de urgență care ar fi motivul excepțional care ar impune abrogarea definirii abuzului în serviciu drept „încălcarea unor dispoziții exprese din legi sau ordonanțe”, așa cum a statuat Curtea Constituțională prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016. Prin adoptarea acestei ordonanțe de urgență, cadrul normativ se reîntoarce la un text neclar, respectiv art. 297 alin. (1) din Codul penal.

28. Se fac referiri, spre exemplu, la Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, Decizia nr. 842 din 2 iunie 2009 și Decizia nr. 14 din 18 ianuarie 2011 cu privire la noțiunea de „situație extraordinară”. Prin urmare, se concluzionează că Guvernul nu a demonstrat existența situației extraordinare, iar lipsa motivării urgenței adoptării acestui act normativ creează premisele arbitrarului.

29. Se susține că, odată adoptată, ordonanța de urgență poate fi corectată numai în urma dezbaterii în cadrul procedurii parlamentare definite în art. 115 alin. (5) din Constituție. Se mai arată că prin abrogarea unor dispoziții care transpun în legislația internă decizii ale Curții Constituționale se afectează atât regimul constituțional al acesteia, cât și drepturile fundamentale ale cetățenilor, mai exact, dreptul la un proces echitabil, legalitatea incriminării, dreptul la apărare, contrar art. 115 alin. (6) din Constituție.

30. Se arată că, în accepțiunea art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000, actele normative de importanță și complexitate deosebită pot fi modificate, completate sau, după caz, abrogate de autoritatea emitentă și în perioada cuprinsă între data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și data

prevăzută pentru intrarea lor în vigoare, cu condiția ca intervențiile propuse să intre în vigoare la aceeași dată cu actul normativ supus evenimentului legislativ; or, în situația de față, cele două acte normative nu au intrat în vigoare concomitent, încalcându-se, astfel, principiul legalității și al securității raporturilor juridice, principiu fundamental al statului de drept. Se subliniază că modul în care a fost elaborată și publicată ordonanța de urgență criticată este unul lipsit de accesibilitate și previzibilitate. Or, acest act normativ a avut un caracter inopinat, surprinzând persoanele beneficiare ale ordonanței de urgență abrogate, a creat o ambiguitate juridică, precum și divergențe de interpretare. Or, divergențele de interpretare sunt de natură să afecteze încrederea cetățeanului în securitatea juridică oferită de stat, prin normele legislative edictate.

31. Se susține că, atât timp cât reglementarea infracțiunilor și a pedepselor nu poate avea loc decât prin lege, și anume lege organică, rezultă că și abrogarea infracțiunilor și a pedepselor nu poate avea loc decât prin lege organică.

32. Se apreciază că abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 a creat premisele unei discriminări, a afectat dreptul cetățenilor la egalitatea în fața legii și a creat o poziție de discriminare între persoanele care au fost condamnate pentru încălcarea în exercitarea atribuțiilor de serviciu a unor obligații nereglementate de legi sau ordonanțe și alte persoane care au săvârșit aceeași categorie de fapte, dar care nu sunt cercetate/condamnate, ca urmare a Deciziei nr. 405 din 15 iunie 2016. Se menționează că organele legiuitoare nu au reușit să creeze un instrument procedural juridic pentru înlăturarea acestei inechități.

33. Se menționează faptul că exercitarea puterii de stat și legiferarea pe fondul protestelor de stradă sunt contrare suveranității poporului, din moment ce aceasta se fundamentează pe ideea sociologică de națiune, considerată ca persoană morală ce dispune de o voință proprie, distinctă de cea a persoanelor care o compun temporar la timpul prezent, voință care însă se exprimă prin reprezentanții națiunii desemnați conform unor proceduri asupra cărora membrii națiunii au convenit de comun acord. Mai mult, suveranitatea se exercită prin organele reprezentative ale poporului român și prin referendum; or, legiferarea în urma manifestațiilor de stradă, cu această justificare expresă inserată în chiar cuprinsul actului normativ, reprezintă o a treia modalitate de exercitare a puterii de stat, ceea ce este de natură să înfrângă caracterul suveran al puterii de stat, prin devierea de la democrația semidirectă consacrată la nivel constituțional în România. Astfel, întrucât un grup de populație a înțeles să exercite puterea de stat, cu completarea celor două modalități în care se poate exercita suveranitatea, se încalcă art. 2 din Constituție.

34. Totodată, se arată că abrogarea unei ordonanțe de urgență, menită să pună de acord cadrul legislativ cu deciziile Curții Constituționale, încalcă art. 147 alin. (1) și (4) din Constituție. În același sens se mai arată că abrogarea definiției stabilite în baza Deciziei Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016 lipsește de relevanță controlul de constituționalitate, consacră o aplicare selectivă a deciziilor Curții Constituționale și permite interpretări nelegale, imprecise și neunitare ale unei decizii obligatorii a instanței constituționale. Acest lucru este cu atât mai periculos cu cât se referă la norme penale și la posibilitatea unor persoane de a fi încarcerate pentru presupuse fapte care au fost sancționate de norme imprevizibile, deduse pe cale de interpretare de către instanțele

judecătorești, în urma unor cercetări penale bazate pe acest tip de norme.

35. În privința Legii nr. 8/2017, se arată că aceasta a respins o ordonanță de urgență care nu mai era în vigoare, contrar art. 115 alin. (5) din Constituție. Totodată, respingerea unei ordonanțe de urgență, menită să pună de acord cadrul legislativ cu deciziile Curții Constituționale, încalcă art. 147 alin. (4) din Constituție. Se menționează că, prin Decizia nr. 98 din 5 aprilie 2001, Curtea Constituțională a statuat că „Parlamentul aprobă sau respinge numai acele ordonanțe care sunt în vigoare, «fiind exclusă posibilitatea ca aprobarea sau respingerea să privească ordonanțe ale căror efecte juridice au încetat», întrucât legiuitorul vizează legea sau ordonanța în vigoare. În cazul în care legiuitorul are în vedere un act normativ abrogat, menționează expres acest lucru”. De aceea, se concluzionează că, în condițiile abrogării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017, Parlamentul trebuia să oprească procedura legislativă cu privire la aceasta și să claseze proiectul de lege privitor la aprobarea sa. Întrucât Parlamentul a continuat procedura legislativă și a respins ordonanța de urgență, se susține că s-a încălcat art. 115 alin. (5) și (7) din Constituție.

36. **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Cu privire la criticile de neconstituționalitate formulate în privința art. 298 din Codul penal, se arată că acesta ar putea avea valențe neconstituționale în măsura în care Curtea Constituțională va considera că viciile constatate deja cu privire la art. 297 din Codul penal au aplicabilitate și în privința acestui text. Se subliniază că nu există niciun argument ca motivele de neconstituționalitate reținute în Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016 să nu fie extinse și în cauza de față. În schimb, se arată că sunt neîntemeiate susținerile autorului excepției de neconstituționalitate referitoare la faptul că legiuitorul constituțional nu ar fi permis incriminarea încălcării din culpă a unor atribuții de serviciu de către funcționarii publici; în acest sens, se subliniază importanța activității funcționarilor publici în funcționarea statului, precum și faptul că legea contenciosului administrativ nu ar avea eficiența necesară în ipoteza dată.

37. Cu privire la criticile de neconstituționalitate formulate în privința Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017, se subliniază că autorul excepției face o confuzie între regimul juridic al ordonanței Guvernului emise în baza unei legi de abilitare și al ordonanței de urgență, astfel că sunt neîntemeiate susținerile referitoare la lipsa abilitării Guvernului de a emite ordonanțe și la adoptarea ordonanței de urgență ulterior împlinirii termenului prevăzut de Legea nr. 4/2017 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe. Se arată că niciun text constituțional nu prevede interdicția Guvernului de a abroga prin ordonanță de urgență o altă ordonanță de urgență, care a fost deja înaintată Parlamentului. Astfel, dacă Guvernul constată că o ordonanță de urgență adoptată, dar care nu a fost încă aprobată sau respinsă de Parlament, produce efecte negative sau contrare scopului în care a fost adoptată, poate proceda la abrogarea acesteia. Se mai apreciază că Guvernul a motivat în preambulul ordonanței de urgență situația extraordinară și urgența adoptării acesteia.

38. **Tribunalul Dâmbovița — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Cu privire la criticile de neconstituționalitate formulate în privința Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017, se subliniază că autorul excepției face o confuzie între regimul juridic al ordonanței Guvernului emise în baza unei legi de abilitare și al

ordonanței de urgență. Totodată, se apreciază că ordonanța de urgență criticată nu încalcă prevederile constituționale referitoare la principiul separației și echilibrului puterilor în stat și nici pe cele referitoare la rolul Parlamentului.

39. **Tribunalul Vaslui — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că Legea nr. 8/2017 a fost adoptată cu respectarea procedurilor parlamentare, fiind ulterior promulgată de Președintele României. Se subliniază că Parlamentul are dreptul de a legifera în limitele conferite de Constituție, iar aceste limite nu au fost depășite. Se mai indică faptul că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017 nu mai produce efecte juridice, întrucât a fost aprobată, prin lege, de Parlament, lege care a intrat în vigoare și este de imediată aplicare.

40. **Tribunalul Teleorman — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se subliniază că, în considerarea art. 115 alin. (4) din Constituție, Guvernul poate emite ordonanțe de urgență și în timpul sesiunilor parlamentare.

41. **Tribunalul Vrancea — Secția penală**, în dosarele nr. 1.477D/2017 și nr. 1.515D/2017, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (4) și ale art. 115 alin. (1) nu au incidență în cauză, întrucât Guvernul nu acționează ca autoritate administrativă, iar legea specială de abilitare se adoptă în vederea emiterii ordonanțelor simple. Se susține că, potrivit art. 115 alin. (4), (5) și (7) din Constituție, ordonanțele de urgență se adoptă în baza unei delegări constituționale exprese și se supun spre aprobare Parlamentului.

42. Ordonanța de urgență criticată nu încalcă principiul securității juridice din perspectiva exigențelor accesibilității și previzibilității legii, precum și a preeminenței reglementărilor internaționale, actul fiind adus la cunoștință publică prin publicare, producând efecte după intrarea sa în vigoare, iar conținutul acesteia nu apare ca fiind imprecis sau inadecvat, astfel încât să nu permită reglarea unei conduite și consecințele care ar putea rezulta prin încălcarea normei criticate.

43. Se arată că Guvernul a indicat în preambulul ordonanței de urgență situația extraordinară avută în vedere pentru emiterea acesteia, motivele pentru care reglementarea situației considerate ca extraordinară nu poate fi amânată, fiind motivată și urgența, fără a rezulta că au fost avute în vedere motive de oportunitate sau de utilitate. Se mai arată că ordonanța de urgență nu intervine în domeniul legilor constituționale, nu afectează regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu vizează măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.

44. **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

45. **Tribunalul Giurgiu — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

46. **Tribunalul București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Cu privire la criticile de neconstituționalitate formulate în privința art. 297 alin. (1) din Codul penal, se arată că acest text satisface întru totul cerințele de calitate a legii, având în vedere tocmai Decizia Curții Constituționale nr. 405 din 15 iunie 2016. Cu privire la criticile de neconstituționalitate formulate în privința Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017, se subliniază că autorul excepției face o confuzie între regimul juridic al

ordonanței Guvernului emise în baza unei legi de abilitare și al ordonanței de urgență, astfel că sunt neîntemeiate susținerile referitoare la lipsa abilitării Guvernului de a emite ordonanțe.

47. **Curtea de Apel București — Secția I penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

48. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se apreciază că, în preambulul ordonanței de urgență, Guvernul a indicat situațiile care au fost apreciate ca fiind extraordinare și a motivat urgența reglementării, astfel că nu se poate reține încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție. Se mai arată că ordonanța de urgență nu intervine în domeniul legilor constituționale, nu afectează regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu vizează măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică, ceea ce înseamnă că nu contravine art. 115 alin. (6) din Constituție. Ordonanța de urgență criticată nu încalcă efectele deciziilor Curții Constituționale, având în vedere că dispozițiile din Codul penal referitoare la abuzul în serviciu continuă să se aplice și să existe, după caz, în forma stabilită de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016. Se mai indică faptul că Ordonanța de urgență criticată nu încalcă art. 2 din Constituție, întrucât puterea de stat a fost exercitată de organele reprezentative ale poporului român, respectiv Parlamentul, prin intermediul Guvernului, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, și nu de un grup de populație.

49. **Judecătoria Sinaia**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

50. **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori**, contrar art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate.

51. **Curtea de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori**, în dosarele nr. 47D/2018 și nr. 198D/2018, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se apreciază că în preambulul ordonanței de urgență Guvernul a indicat situațiile care au fost apreciate ca fiind extraordinare și a motivat urgența reglementării, astfel că nu se poate reține încălcarea art. 115 alin. (4) din Constituție. Se mai arată că ordonanța de urgență nu intervine în domeniul legilor constituționale, nu afectează regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu vizează măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică, ceea ce înseamnă că nu contravine art. 115 alin. (6) din Constituție. Se face trimitere și la Decizia Curții Constituționale nr. 1.189 din 6 noiembrie 2008. Se mai arată că ordonanța de urgență criticată nu încalcă efectele deciziilor Curții Constituționale și nici suveranitatea poporului român, fiind adoptată de organul abilitat.

52. **Curtea de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că ordonanțele de urgență pot fi abrogate de către autoritatea emitentă și în perioada cuprinsă între data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, și data prevăzută pentru intrarea lor în vigoare. Se mai susține că cenzurarea calificării unor împrejurări ca situații care pot justifica emiterea unei ordonanțe de urgență se poate realiza la momentul adoptării legii de aprobare a ordonanței de urgență, și nu pe calea controlului de constituționalitate; de abia ulterior, în măsura în care situațiile care au justificat adoptarea unei ordonanțe de urgență nu

corespund criteriilor constituționale, poate fi invocată neconstituționalitatea legii de aprobare a ordonanței de urgență.

53. **Curtea de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens se arată că legiuitorul este singurul îndrituit să stabilească faptele care intră în sfera ilicitului penal, relațiile sociale care necesită protecție prin intermediul răspunderii penale, dar și modul de sancționare a acestor fapte, inclusiv nivelul pedepselor. În funcție de realitățile sociale, acesta are libertatea de a adapta politica penală, inclusiv prin modificarea limitelor de pedeapsă în funcție de evoluția fenomenului infracțional, de necesitatea combaterii unui anumit tip de infracțiuni. Ordonanța de urgență a fost dată cu respectarea dispozițiilor constituționale, a deciziilor anterioare ale Curții Constituționale, inclusiv a Deciziei nr. 405 din 15 iunie 2016, urmând ca dispozițiile art. 297 din Codul penal să fie aplicate în continuare prin raportare la această decizie. De asemenea se subliniază că ordonanța de urgență a fost adoptată de autoritatea competentă și a fost aprobată de Parlament, contextul social de la acel moment neputând influența modalitatea de exercitare a suveranității naționale.

54. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actele de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

55. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens se arată că art. 115 alin. (1)—(3) din Constituție, invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate, nu sunt incidente în cauză, întrucât se referă la ordonanțele emise în baza unei legi de abilitare, or, în cauza de față, este vorba despre o ordonanță de urgență emisă în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituție. Se subliniază că aceleași considerații se impun în privința invocării art. 108 alin. (3) din Constituție. Totodată, se menționează că, de vreme ce actul normativ analizat nu cuprinde nicio dispoziție referitoare la cenzurarea ori limitarea atribuțiilor Parlamentului, nu este incident nici art. 61 alin. (1) din Constituție. Se mai indică faptul că actul normativ criticat respectă cerințele de calitate a legii și că abrogarea expresă a unui text legal înainte ca acesta să intre în vigoare nu încalcă art. 53 din Constituție prin raportare la art. 21 din Constituție referitor la dreptul la un proces echitabil. Guvernul face referiri și la Decizia Curții Constituționale nr. 64 din 9 februarie 2017, paragraful 39, și menționează că actul normativ criticat nu încalcă art. 1 alin. (4) din Constituție.

56. Se susține că punerea în acord a unei legi cu o decizie a Curții Constituționale trebuie să se realizeze tot printr-o lege, iar nu printr-o ordonanță de urgență. De aceea, abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017 este o aplicare a art. 147 alin. (4) din Constituție. Se arată că, în aceste condiții, Legea nr. 8/2017 este constituțională.

57. Se apreciază că, prin ordonanța de urgență criticată, nu s-a încălcat principiul separației și echilibrului puterilor în stat, invocându-se, cu privire la competența Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență, Decizia Curții Constituționale nr. 63 din 8 februarie 2017. Se susține că actul normativ respectă atât cerințele de accesibilitate ale actelor normative, fiind accesibil destinatarilor săi din momentul publicării, cât și cele de claritate și previzibilitate în raport cu conținutul său normativ. Se mai arată că, pentru a se evita aplicarea neunitară a dispozițiilor din

Codul penal, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017 a intrat în vigoare imediat, astfel că nu a permis intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017, care, pe cale de consecință, nu a produs niciun efect juridic asupra raporturilor de drept penal.

58. Se consideră că respectarea limitelor impuse competenței Guvernului în emiterea unei ordonanțe de urgență se realizează prin raportarea situației extraordinare, a urgenței reglementării și a motivării acesteia la realitatea concretă care a generat emiterea actului de legislație delegat.

59. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorii-raportori, concluziile scrise depuse, concluziile părților prezente și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

60. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

61. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost formulat, îl reprezintă art. 297 alin. (1) și art. 298 din Codul penal, precum și Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 5 februarie 2017, Legea nr. 8/2017 privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și Legea nr. 9/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, ambele publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017. În realitate, astfel cum rezultă din motivarea excepției de neconstituționalitate, obiect al acesteia îl constituie art. 297 alin. (1) și art. 298 din Codul penal, art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017, precum și ordonanța de urgență în ansamblul său, Legea nr. 8/2017 și Legea nr. 9/2017, care au următorul cuprins:

— Art. 297 alin. (1) din Codul penal: „(1) *Fapta funcționarului public care, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu îndeplinește un act sau îl îndeplinește în mod defectuos și prin aceasta cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani și interzicerea exercitării dreptului de a ocupa o funcție publică*”. Prin Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 8 iulie 2016, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma

„îndeplinește în mod defectuos” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinește prin încălcarea legii”;

— Art. 298 din Codul penal: *„Încălcarea din culpă de către un funcționar public a unei îndatoriri de serviciu, prin neîndeplinirea acesteia sau prin îndeplinirea ei defectuoasă, dacă prin aceasta se cauzează o pagubă ori o vătămare a drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă”*. Prin Decizia nr. 518 din 6 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 26 septembrie 2017, Curtea Constituțională a constatat că dispozițiile art. 298 sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinirea ei defectuoasă” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinirea prin încălcarea legii”;

— Art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017: *„Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 1 februarie 2017, se abrogă.”*;

— Articolul unic din Legea nr. 8/2017: *„Se respinge Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13 din 31 ianuarie 2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 1 februarie 2017”*;

— Articolul unic din Legea nr. 9/2017: *„Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14 din 5 februarie 2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 5 februarie 2017, cu următoarele modificări: (privind art. II pct. 1 și 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017, care vizează Codul de procedură penală — s.n.)”*.

62. În susținerea excepției de neconstituționalitate sunt invocate dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, alin. (4) privind principiul separației și echilibrului puterilor în stat și alin. (5) privind calitatea legii, art. 2 privind suveranitatea, art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi, art. 20 privind tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 23 alin. (12) privind legalitatea incriminării, art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 61 alin. (1) privind rolul Parlamentului, art. 115 alin. (1)—(7) privind delegarea legislativă și art. 147 alin. (1) și (4) privind efectele deciziilor Curții Constituționale. Totodată, sunt invocate și prevederile art. 6 — *Dreptul la un proces echitabil* și art. 7 — *Nicio pedeapsă fără lege* din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 48 privind prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, ale art. 11 privind prezumția de nevinovăție și legalitatea incriminării din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale art. 19 — *Abuzul de funcții* din Convenția Națiunilor Unite împotriva corupției, adoptată la New York la 31 octombrie 2003, și ratificată prin Legea nr. 365/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I,

nr. 903 din 5 octombrie 2004, precum și ale art. 58 alin. (2) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

63. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017, precum și ordonanța de urgență în ansamblul său, Curtea constată că art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 1 februarie 2017, urma să intre în vigoare în termen de 10 zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, respectiv pe data de 11 februarie 2017, însă ordonanța de urgență a fost abrogată pe data de 5 februarie 2017, prin art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017. Ulterior, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017 a fost respinsă prin Legea nr. 8/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017. Corelativ, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017 a fost aprobată prin Legea nr. 9/2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017.

64. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată în cauzele aflate pe rolul instanțelor judecătorești în considerarea faptului că odată constatată neconstituționalitatea actului abrogat, așadar, a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017, ar reintra în vigoare actul abrogat, și anume Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017. Actul abrogat, respectiv Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017 cuprindea trei articole (art. I, II și III), iar textul legal care interesează cauza de față este art. I, care a reglementat anumite modificări la Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 24 iulie 2009. Acest articol din actul abrogat nu a fost, însă, niciodată în vigoare, sens în care Curtea, în jurisprudența sa, a statuat că dispozițiile de „drept material ale ordonanței de urgență (nr. 13/2017 — s.n.) nu au făcut parte din dreptul pozitiv, nefiind niciodată în vigoare” (Decizia nr. 108 din 7 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 423 din 8 iunie 2017, paragraful 25). Astfel, chiar constatată neconstituționalitatea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017, având în vedere că textul anterferit din actul abrogat nu a făcut parte niciodată din dreptul pozitiv, nu se poate susține că termenul de 10 zile stabilit pentru intrarea sa în vigoare ar reîncepe să curgă. Ordonanța de urgență criticată a împiedicat intrarea în vigoare a art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017, astfel că nu a avut doar un efect întreruptiv în ceea ce privește curgerea termenului de intrare în vigoare a art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017. Altminteri s-ar accepta posibilitatea aducerii în dreptul pozitiv a unor soluții legislative care nu au fost niciodată în vigoare printr-o decizie a Curții Constituționale. Or, jurisprudența Curții Constituționale cristalizată cu referire la reintrarea în vigoare a normei abrogate ca urmare a constatării neconstituționalității normei abrogatoare se aplică numai în situația în care norma abrogată a făcut parte din dreptul pozitiv (a se vedea, spre exemplu, Decizia nr. 62 din 18 ianuarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 104 din 12 februarie 2007). În situația dată, art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017 nu a făcut parte din dreptul pozitiv, astfel încât, prin prisma efectelor sale, chiar o decizie de constatare a neconstituționalității normei abrogatoare nu ar produce o reintrare în vigoare a acesteia.

65. În jurisprudența sa, Curtea a stabilit că legătura cu soluționarea cauzei „presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ, pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului” (a se vedea, cu titlu exemplificativ, Decizia nr. 179 din 1 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 409 din 3 iunie 2014, paragraful 23, Decizia nr. 540 din 15 octombrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 din 30 decembrie 2014, paragraful 26, sau Decizia nr. 376 din 26 mai 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 598 din 7 august 2015, paragraful 26). Or, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017 nu este aplicabilă cauzei deduse judecării instanțelor judecătorești, iar *restabilirea stării de legalitate* nu poate fi invocată, pentru că starea de legalitate vizează dreptul pozitiv, în timp ce restabilirea se referă la revenirea la aceasta prin repudierea actului care a afectat-o. Or, chiar în condițiile neconstituționalității textului abrogator, *revenirea* la starea de legalitate ar avea același efect și aceeași semnificație precum în ipoteza existenței textului abrogator, având în vedere că dreptul pozitiv nu a cunoscut vreo fluctuație normativă datorată Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 sau Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017.

66. De asemenea, Curtea reține că art. 146 lit. d) din Constituție nu exceptează de la controlul de constituționalitate dispozițiile legale de abrogare și că, în cazul constatării neconstituționalității lor, acestea își încetează efectele juridice în condițiile prevăzute de art. 147 alin. (1) din Constituție, iar prevederile legale care au format obiectul abrogării continuă să producă efecte (Decizia nr. 206 din 29 aprilie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 350 din 13 iunie 2013). Însă, prevederile legale care au format obiectul abrogării pot continua să producă efecte numai dacă ele au fost vreodată în vigoare; or, în măsura în care acestea nu au făcut parte niciodată din dreptul pozitiv, efectul deciziei Curții Constituționale nu poate fi acela ca, pe de o parte, să *înlăture prezumția de constituționalitate* atașată normei de abrogare, iar, pe de altă parte, să *aducă, în mod primar, în dreptul pozitiv* un act abrogat care nu a fost niciodată în vigoare. Prin urmare, nu se urmărește, ca efect al deciziei Curții Constituționale, reintrarea în vigoare și readucerea în fondul activ al legislației a unei anumite soluții legislative, ci promovarea unei noi soluții legislative, ceea ce este o chestiune de politică legislativă și nu ține de efectele deciziei Curții Constituționale. Mai mult, Curtea reține că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 13/2017 a fost și *respinsă prin Legea nr. 8/2017*, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 144 din 24 februarie 2017, așadar, la o dată anterioară celei la care Curtea a fost sesizată prin prezenta excepție de neconstituționalitate.

67. În consecință, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017 nu are legătură cu soluționarea cauzelor în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate, astfel încât aceasta urmează să fie respinsă ca inadmisibilă, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992. Aceeași concluzie se impune și cu privire la Legea nr. 8/2017 și Legea nr. 9/2017, prima privind un act care nu a intrat niciodată în vigoare, iar a doua privind actul abrogator al celui care nu a intrat în vigoare. Indiferent de constatarea neconstituționalității acestora, decizia Curții Constituționale nu poate redimensiona dreptul pozitiv cu o soluție legislativă care nu a fost niciodată în vigoare.

68. Cu privire la critica de neconstituționalitate privind art. 298 din Codul penal, Curtea, prin Decizia nr. 518 din 6 iulie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 765 din 26 septembrie 2017, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că prevederile art. 298 din Codul penal sunt constituționale în măsura în care prin sintagma „îndeplinirea ei defectuoasă” din cuprinsul acestora se înțelege „îndeplinirea prin încălcarea legii”. Prin decizia menționată, Curtea a apreciat că considerentele Deciziei nr. 405 din 15 iunie 2016 și ale Deciziei nr. 392 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 30 iunie 2017, privitoare la abuz în serviciu se aplică *mutatis mutandis* și în privința neglijenței în serviciu, astfel că numai încălcarea din culpă a unei obligații de nivelul unei reglementări primare poate atrage incidența art. 298 din Codul penal.

69. Curtea a mai constatat că art. 298 din Codul penal extinde foarte mult sfera de aplicare a infracțiunii de neglijență în serviciu, neprevăzând condiția ca paguba, respectiv vătămarea drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice să aibă o anumită valoare, respectiv ca vătămarea să aibă o anumită intensitate, aspect de natură a face imposibilă delimitarea între abaterile disciplinare sau inerentele greșeli profesionale și infracțiunea de neglijență în serviciu. Așadar, Curtea a statuat că reglementarea în vigoare a infracțiunii de neglijență în serviciu permite încadrarea în conținutul său a oricărei fapte săvârșite din culpă, dacă s-a adus o atingere minimă drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice. Astfel, sarcina aplicării principiului *ultima ratio* revine, pe de-o parte, legiuitorului, iar, pe de altă parte, organelor judiciare chemate să aplice legea. De aceea, responsabilitatea de a reglementa și aplica, în acord cu principiul anterior menționat, prevederile privind neglijența în serviciu ține atât de autoritatea legiuitoare primară/delegată (Parlament/Guvern), cât și de organele judiciare (Ministerul Public și instanțele judecătorești). Cu alte cuvinte, Curtea a stabilit necesitatea complinirii de către legiuitor a omisiunii legislative constatate, sub aspectul valorii pagubei sau intensității/gravității vătămării drepturilor sau intereselor legitime ale unei persoane fizice sau ale unei persoane juridice în vederea asigurării clarității și previzibilității normei penale examinate.

70. Având în vedere că sesizarea Curții Constituționale a fost realizată anterior publicării Deciziei nr. 518 din 6 iulie 2017, precum și faptul că se critică exact înțelesul normei legale care a fost exclus din cadrul constituțional, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 din Codul penal a devenit inadmisibilă.

71. Cu privire la critica de neconstituționalitate adusă art. 297 alin. (1) din Codul penal, potrivit căreia acest text legal nu mai îndeplinește condițiile de calitate a legii, având în vedere că este legat de cele 91 de considerente cuprinse în Decizia nr. 405 din 15 iunie 2016, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Pronunțarea unei decizii sub rezervă de interpretare de către Curtea Constituțională nu conduce la imprevizibilitatea normei asupra căreia poartă decizia; din contră, decizia Curții clarifică aspectele de constituționalitate din cuprinsul acesteia. Desigur, este de dorit ca legiuitorul să intervină și să adopte actul de punere de acord a textului care a făcut obiectul deciziei de admitere a Curții Constituționale, însă, chiar în lipsa adoptării unui asemenea act, textul de incriminare rămâne în vigoare din punct de vedere normativ, cu corectivul adus prin decizia sub

rezervă de interpretare anterferită, și, în consecință, poate fi aplicat. Prin urmare, nu se poate reține încălcarea art. 1 alin. (5) din Constituție.

72. Cu privire la critica de neconstituționalitate potrivit căreia, odată abrogat, art. 297 alin. (1) din Codul penal nu poate fi

reactivat în forma inițială prin jocul diverselor acte normative adoptate, Curtea constată că acesta nu a fost niciodată abrogat, ci a cunoscut și cunoaște o existență normativă neîntreruptă de la intrarea în vigoare a noului Cod penal, în condițiile expuse la paragraful precedent.

73. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 14/2017, privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, a ordonanței de urgență în ansamblul său, a Legii nr. 8/2017 privind respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și a Legii nr. 9/2017 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 14/2017 privind abrogarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 13/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 286/2009 privind Codul penal și a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, precum și pentru modificarea Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, excepție ridicată de Octavian Cornel Ciobanu în Dosarul nr. 2.879/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală, de Florin Ștefan Teodorescu în Dosarul nr. 2.777/120/2016 al Tribunalului Dâmbovița — Secția penală, de Irinel Cocuz în Dosarul nr. 2.197/89/2015 al Tribunalului Vaslui — Secția penală, de Aurel Chivu și Ion Alexandru în Dosarul nr. 2.741/87/2015 al Tribunalului Teleorman — Secția penală, de Societatea Concivia — S.A. din Brăila, Antoniu Cezar Mocanu, Georgel Ghenea, Vasile Soare, Sebastian Lucian Buzuleac, Nicu Sava, Mircea Bădescu, Cristian Cătălin Stăncic, Societatea Tancred Construct — S.R.L din Brăila, Societatea Tancred — S.R.L din Galați, Gheorghe Bunea Stancu, Florin Mija, Nicolae Moisiu, Jenica Dumitrașcu, Ionel Pușcă, Lenuța Roșioru, Ionică Popescu și de Rodica Ștefan în Dosarul nr. 2.610/91/2014 al Tribunalului Vrancea — Secția penală, de Iordache Simionescu, Vasile Iancu și Ionel Aurelian în Dosarul nr. 1.321/91/2016 al Tribunalului Vrancea — Secția penală, de Maria Buleandă în Dosarul nr. 298/42/2015 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, de Eugen Pena în Dosarul nr. 141/122/2017 al Tribunalului Giurgiu — Secția penală, de Cornel Teodor Volintiru în Dosarul nr. 2.246/4/2017 al Tribunalului București — Secția I penală, de Traian Oprea în Dosarul nr. 28.176/3/2006 al Curții de Apel București — Secția I penală, de Alina Mihaela Bica și Cătălin Florin Teodorescu în Dosarul nr. 4.397/1/2014 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, de Gheorghe Deaconeasa în Dosarul nr. 2.081/310/2010* al Judecătoria Sinaia, de Ion Laurențiu Ciobotărică în Dosarul nr. 2.079/95/2016/a5 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Marian Buruntia în Dosarul nr. 3.415/104/2015 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Gabriel Viță în Dosarul nr. 3.410/104/2015 al Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, de Luiza Căzănescu în Dosarul nr. 1.705/120/2014 al Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și de Jan Bâra în Dosarul nr. 545/32/2016/a2 al Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 din Codul penal, excepție ridicată de Octavian Cornel Ciobanu în Dosarul nr. 2.879/2/2016 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Cornel Teodor Volintiru în Dosarul nr. 2.246/4/2017 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 297 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală, Tribunalului Dâmbovița — Secția penală, Tribunalului Vaslui — Secția penală, Tribunalul Teleorman — Secția penală, Tribunalului Vrancea — Secția penală, Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie, Tribunalului Giurgiu — Secția penală, Tribunalului București — Secția I penală, Curții de Apel București — Secția I penală, Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția penală, Judecătoria Sinaia, Curții de Apel Craiova — Secția penală și pentru cauze cu minori, Curții de Apel Ploiești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și Curții de Apel Bacău — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 aprilie 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Benke Károly

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE**

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de
subprefect al județului Alba de către doamna Popescu Monica**

Având în vedere prevederile art. 397 lit. a) din Ordonanța de urgență a
Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează
exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice
de subprefect al județului Alba de către doamna Popescu Monica.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru pentru implementarea
parteneriatelor strategice ale României,
ministrul afacerilor interne, interimar,

Mihai-Viorel Fifor

București, 9 septembrie 2019.

Nr. 650.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

**privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de prefect
al județului Bacău de către doamna Coșa Maricica-Luminița**

Având în vedere prevederile art. 397 lit. a) din Ordonanța de urgență a
Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ,
în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează
exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice
de prefect al județului Bacău de către doamna Coșa Maricica-Luminița.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru pentru implementarea
parteneriatelor strategice ale României,
ministrul afacerilor interne, interimar,

Mihai-Viorel Fifor

București, 9 septembrie 2019.

Nr. 651.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice
de subprefect al judeţului Bacău
de către domnul Ivancea Valentin

Având în vedere prevederile art. 397 lit. a) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice de subprefect al judeţului Bacău de către domnul Ivancea Valentin.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru pentru implementarea parteneriatelor strategice ale României, ministrul afacerilor interne, interimar,
Mihai-Viorel Fifor

Bucureşti, 9 septembrie 2019.
Nr. 652.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice
de subprefect al judeţului Caraş-Severin
de către domnul Hogeă Cătălin-Ionuţ

Având în vedere prevederile art. 397 lit. a) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, a funcţiei publice de subprefect al judeţului Caraş-Severin de către domnul Hogeă Cătălin-Ionuţ.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru pentru implementarea parteneriatelor strategice ale României, ministrul afacerilor interne, interimar,
Mihai-Viorel Fifor

Bucureşti, 9 septembrie 2019.
Nr. 653.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii, a funcției publice
de subprefect al județului Hunedoara
de către domnul Bretean Dorel-Ovidiu

Având în vedere prevederile art. 397 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Hunedoara de către domnul Bretean Dorel-Ovidiu.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru pentru implementarea parteneriatelor strategice ale României, ministrul afacerilor interne, interimar,
Mihai-Viorel Fifor

București, 9 septembrie 2019.
Nr. 654.

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**
privind încetarea exercitării, cu caracter temporar,
prin detașare în condițiile legii, a funcției publice
de subprefect al județului Sibiu
de către domnul Marin Horațiu-Lucian

Având în vedere prevederile art. 397 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri încetează exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare în condițiile legii, a funcției publice de subprefect al județului Sibiu de către domnul Marin Horațiu-Lucian.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru pentru implementarea parteneriatelor strategice ale României, ministrul afacerilor interne, interimar,
Mihai-Viorel Fifor

București, 9 septembrie 2019.
Nr. 655.

GUVERNUL ROMÂNIEI**H O T Ă R Ă R E****privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare
în condiţiile legii, a funcţiei publice de prefect
al judeţului Bacău de către domnul Ivancea Valentin**

Având în vedere prevederile art. 394 alin. (2) lit. d) şi alin. (3), ale art. 397 lit. a), ale art. 505 alin. (5) şi ale art. 509 alin. (3) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ,
în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Ivancea Valentin exercită, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, funcţia publică de prefect al judeţului Bacău.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru pentru implementarea
parteneriatelor strategice ale României,
ministrul afacerilor interne, interimar,
Mihai-Viorel Fifor

Bucureşti, 9 septembrie 2019.
Nr. 656.

GUVERNUL ROMÂNIEI**H O T Ă R Ă R E****privind exercitarea, cu caracter temporar, în condiţiile legii,
a funcţiei publice de subprefect al judeţului Alba
de către domnul Mera Nicolae-Gheorghe**

Având în vedere prevederile art. 394 alin. (2) lit. d) şi alin. (3), ale art. 397 lit. a) şi ale art. 509 alin. (3) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ,
în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Mera Nicolae-Gheorghe exercită, cu caracter temporar, în condiţiile legii, funcţia publică de subprefect al judeţului Alba.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru pentru implementarea
parteneriatelor strategice ale României,
ministrul afacerilor interne, interimar,
Mihai-Viorel Fifor

Bucureşti, 9 septembrie 2019.
Nr. 657.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare
în condiţiile legii, a funcţiei publice de subprefect
al judeţului Bacău de către domnul Cotîrleş Paul-Claudiu**

Având în vedere prevederile art. 394 alin. (2) lit. d) şi alin. (3), ale art. 397 lit. a), ale art. 505 alin. (5) şi (6) şi ale art. 509 alin. (3) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Cotîrleş Paul-Claudiu exercită, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, funcţia publică de subprefect al judeţului Bacău.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru pentru implementarea
parteneriatelor strategice ale României,
ministrul afacerilor interne, interimar,
Mihai-Viorel Fifor

Bucureşti, 9 septembrie 2019.
Nr. 658.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare
în condiţiile legii, a funcţiei publice de subprefect
al judeţului Iaşi de către domnul Blănuş Constantin-Adrian**

Având în vedere prevederile art. 394 alin. (2) lit. d) şi alin. (3), ale art. 397 lit. a), ale art. 505 alin. (5) şi ale art. 509 alin. (3) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, în temeiul art. 108 din Constituţia României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Domnul Blănuş Constantin-Adrian exercită, cu caracter temporar, prin detaşare în condiţiile legii, funcţia publică de subprefect al judeţului Iaşi.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru pentru implementarea
parteneriatelor strategice ale României,
ministrul afacerilor interne, interimar,
Mihai-Viorel Fifor

Bucureşti, 9 septembrie 2019.
Nr. 659.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAŢILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, Bucureşti; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” Bucureşti
şi IBAN: RO12TREZ70050699XXX000531 Direcţia de Trezorerie şi Contabilitate Publică a Municipiului Bucureşti
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relaţii cu publicul, Bucureşti, şos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 şi 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 226222